

הוכן ע"י כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

יומא דף ס.

דבר שנעשית מצותו, האם שייך בו עוד איסור מעילה?

מנלן?	מה הדין?	
דאיכא מיעוט שני כתובים הבאים כאחד ¹	אין בו מעילה	בעלמא
(ויקרא ו: ג) "וְהָרִים אֶת הַדָּשָׁן וְשָׂמוּ אֶצְלֵהּ הַמִּזְבֵּחַ" - מלמד שטעונים גניזה	מועלין בהם	תרומת הדשן
(ויקרא טז: כג) "וּפָשַׁט אֶת בְּגָדֵי הַבֵּד וְהִנִּיחָם שָׁם" - מלמד שטעונים גניזה	לרבנן: מועלין בהם	בבגדי כהונה
"וְהִנִּיחָם שָׁם" - מלמד שלא ישתמש בהן ליוה"כ אחר	לר' דוסא: אין מועלין - וכשרין לכהן הדיוט ²	
(דברים כא: ד) "וְעָרְפוּ שָׁם אֶת הָעֵגְלָה" - שם תהא קבורתה לעולם	מועלים בהם	עגלה ערופה

איזה עבודות מעכב בהן הסדר - שאם הקדים אחת לחברתה פסולה (אותה שהקדים)?

הנעשות בבגדי לבן בחוץ ³	הנעשות בבגדי לבן בקה"ק	
אין מעכב	מעכב בהן	לר' יהודה
אין מעכב	מעכב בהן	לר' נחמיה

יומא דף ס:

מה ילפינן מהמיעוטים דלהלן?

"אֶחָת"	"זֹאת" ⁴	
למעט עבודות שבבגדי זהב	למעט עבודות שבבגדי לבן בחוץ ⁵	לר' יהודה
למעט שפיכת שירים ⁶	למעט עבודות שבבגדי זהב	לר' נחמיה

¹ והשני כתובים הם: תרומת הדשן ובגדי כהונה, ואליבא דר' דוסא הם: תרומת הדשן ועגלה ערופה. ואפי' למ"ד בעלמא דב' כתובים הבאים כאחד מלמדים, כאן אין מלמדים, משום שיש כאן בתרומת הדשן ועגלה ערופה מיעוטים - לומר שדוקא בהם הדין כן ולא בדבר אחר, בתרומת הדשן כתוב "ושמו" - (וי' אחרונה מיותרת), ללמד שבו יש דין גניזה ולא בשאר דברים דהם מותרים בהנאה, וכן בעגלה ערופה כתוב "הערופה" - (ה' ראשונה יתירה), ללמד שדוקא בה יש דין גניזה ולא בדבר אחר.

² וכיון שכשרים לכהן הדיוט הרי שאין בהם מעילה, דהרי לא ניתנה תורה למלאכי השרת שיהיו פושטים אותן מיד.

³ היינו בהיכל ובעזרות, כגון: הגרלת השעירים, והוידוים ושפיכת שיירי הדם, וכן מתנות הפרוכת ומזבח הזהב, דכל זה נחשב עבודות חוץ.

⁴ פי', הלימוד לעיכוב הסדר ביוה"כ נלמד מדכתיב (ויקרא טז: לד) "וְהִנִּיחָהּ זֹאת לְכֶם לְחֻקַּת עֹלָם לְכַפֵּר עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִכָּל חַטֹּאתֵיהֶם אֶחָת בְּשָׁנָה", מדכתיב "חוקה" ש"מ עיכובא. אכן בפסוק זה עצמו כתוב גם תיבת "זֹאת" וגם תיבת "אֶחָת" למעט שלא על כל עבודה נאמר "חוקה".

⁵ שאם עשאן שלא כסדר יצא, וכן לקמן.

⁶ שאם הקדים עבודה המאוחרת לשפיכת שירים, שפיכת שירים לא מעכבת אותה מלחול. ור' יהודה חולק, וסובר שאם היו מעכבות עבודות שבבגדי לבן בחוץ גם שפיכת שירים היתה מעכבת, אלא שאני סובר שהם אינם מעכבות כלל בסדר. אכן אם לא עשה כלל את שפיכת שירים לר' יהודה מעכב לחד מ"ד.

הוכן ע"י כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

יומא דף ס:

לר' יוחנן ור' יהושע בן לוי, לתנאים דלהלן האם מעכב שפיכת שירים של פרים הפנימיים?

לר' יוחנן ולריב"ל	חד אמר ¹ וחד אמר ²	אליבא דר' יהודה	אליבא דר' עקיבא
		אינם מעכבים	אינם מעכבים
		מעכבים	אינם מעכבים

¹ וס"ל שמשמעות דורשים איכא בין ר"ע לר' יהודה, ר"ל שנחלקו איך לדרוש לקרא (ויקרא טז: כ) "וְכָל־הַמִּכְפָּר", דר' עקיבא דורשו מסופו לתחילתו דאם כיפר כלה, ואם לא כיפר לא כלה והיינו שבכיפר תליא מילתא וזה ההזאות אבל לא שירים שאינם מכפרים, ור' יהודה דריש לקרא כסדרו, אם כלה כיפר, [ובזה מרויח ר"י שלא נטעה לחשוב שסגי במתנה אחת - אלא דוקא אם כלה], אמנם מש"כ כלה הוא על מש"כ בפרשה דוקא שהם הזאות, אבל שירים שלא כתובים בפרשה - עליהם לא נדרש אם כיפר כילה.

² ר"ע ס"ל שאם כיפר היינו הזאה - כלה, ולא צריך יותר. ור"י דריש אם כלה לעשות כל מה שנאמר בענין - והיינו גם מה שלומדים ממקום אחר, רק אז כיפר.